

Sovjetvenlig DR-journalist, omvendte sig og pludselig – det var en helt enlig svale – bragte et program om Gulag. Ellers har jeg ikke oplevet det.

Men jeg kunne da godt tænke mig at høre eksempler på det, hvis kulturministeren eller andre kan nævne det. ...

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Ja tak. Jeg skal gøre opmærksom på, at taletiden stadig væk kun er ét minut.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Til hr. Søren Søndergaard: Altså nu er det jo, som om man vender debatten om. Det, der skete i 1970'erne og 1980'erne, var efter min opfattelse en ensidig, asymmetrisk dækning af forholdet mellem USA og Sovjetunionen.

På den ene side havde man et demokrati, som man efter min mening var efter, og på den anden side havde man et diktatur, som man behandlede ikke med kærlig hånd, men i hvert fald ikke behandlede med et kritisk eftersyn.

Min holdning er stadig væk helt bestemt, at man forsøgte udsendelserne om Gulag. Der var i tusindvis af udsendelser om nazikoncentrationslejre, helt relevant og meget rigtigt, men en lige så totalitær ideologi, en lige så menneskekrænkende form for politik, en lige så afstumpet politisk holdning, som kommunismen var, den måde, man behandlede mennesker på i Gulag, blev ikke behandlet på samme måde.

Det leder mig over til hr. Jesper Langballes spørgsmål. Jeg kan jo se af de henvendelser, jeg har fået på e-mail og i breve, at folk har den samme opfattelse som jeg af 1970'erne. Så kan der selvfølgelig være folk, som har en anden opfattelse, men jeg må konstatere, at jeg i hvert fald ikke selv har oplevet, at der var udsendelser om Gulag i stor strøm, det kan godt være, der har været nogle enkelte, men det er sådan set ikke sagens kerne. Sagens kerne er den, at der var en asymmetrisk dækning af Gulagforholdene i Sovjetunionen og demokratiet i USA.

Kl. 17.15

Det, vi har påpeget i debatten, er den mangelfulde debat, der var i Danmarks Radio på det tidspunkt.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er ikke i tvivl om, at kulturministeren får en masse breve fra folk, der mener, at Danmarks Radio var alt for venstreorienteret i 1970'erne og 1980'erne, ligesom jeg får en masse breve af folk,

der synes, at Danmarks Radio var alt for højreorienteret i 1970'erne og 1980'erne og i øvrigt stadig væk er det.

Men det er jo sådan set uinteressant. Det, der er det interessante, er at prøve at undersøge, hvordan forholdene var. Der havde jeg bare – og det er måske, fordi jeg er naiv – den tro, at når man var blevet minister, så undersøgte man forholdene, før man udtalte sig. Jeg troede, at når ministeren gik i fjernsynet i den bedste sendetid og udtalte, at man ikke havde hørt om Gulag i Sovjetunionen i tv, så havde han undersøgt det. Så synes jeg da, det er mærkeligt, at ministeren ikke er faldet over nogle af alle eksemplerne.

Vi kan tage mange, jeg nævner bare et: Den 24. november 1986, programmet »16 år i Sibirien«, varighed 56 min. Indfaldsvinkel: I 1941 blev ægteparret Rachel og Israel Rachlin hentet i deres hjem i Litauen af det sovjetiske politi og sammen med familien sendt af sted i kreaturvogn til Sibirien. Deportationen kom til at vare 16 år. Først i 1957 fik familien tilladelse til at rejse til Danmark.

Skal vi tage et mere? Vi kan blive ved. Hvad er grunden til ...

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Ja tak!

Søren Søndergaard (EL):

... at ministeren ikke har undersøgt tingene, før ministeren udtaler sig?

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg er nødt til at meddele hr. Søren Søndergaard, at taletiden er 1 minut.

Aage Frandsen (SF):

Jeg havde lidt svært ved i går at genkende statsministerens billede af, hvordan uddannelses-sektoren og folkeskolen fungerede, men jeg tror egentlig, jeg er ved at forstå billedet nu, nemlig det der med at sige: Hvad synes du selv? Og det er ikke nok. Man skal vide noget. Derfor synes jeg, at det er lidt problematisk, når ministeren henviser til »jeg oplevede«. Jeg er ligeglad med, hvad ministeren oplevede, i forhold til hvordan virkeligheden er. Der er en virkelighed, man kan gå ind og undersøge: Hvordan var det? Så kan det godt være, at folk oplever noget andet. Der er også nogle, der oplever, at de er Napoleon, men det er de altså ikke alligevel.

Derfor synes jeg, det er dristigt, at ministeren henviser til, hvordan han har oplevet det i 1970'